

рѣка моѧ. Послалъ єси дѣха твоего, покры ѧ море: погразѡша ѧкѡ слово въ водѣ склѣнѣй. Ктѡ подобенъ тебѣ въ возѣхъ Гдѣи; ктѡ подобенъ тебѣ, прославленъ во сватѣхъ, дивенъ славно творѣи чюдеса; простѣрлъ єси десницѣ твоѣ, пожрѣ ѧ землѧ, настѣвилъ єси правдою твоєю люди твоѧ сѣмѧ, ѧже ѧзвѣвилъ єси: оутѣшилъ єси крѣпостію твоєю во свѣитель сватѣхъ твоѣ. Слышаша ѧзыцы, ѧ прогнаѣвашасѧ, волѣзни прѣша живѣщїи въ Фѣлістїмѣ. На ѧ:

Тогда потѣшасѧ владыки єдѡмстїи, ѧ князѣи Мшавїтскихъ, прѣятъ ѧ трѣпетъ: растѧша вси живѣщїи въ Ханаѧнѣ. Да нападѣтъ на нѧ страхъ ѧ трѣпетъ: ѧ величіемъ мышцы твоѣ да ѡкаменѧтсѧ.

На 5:

Дѡндеже прѣйдѣтъ людіе твоѣ Гдѣи, дѡндеже прѣйдѣтъ людіе твоѣ сѣи, ѧже стажалъ єси. Вѣдъ насадѣ ѧ въ горѣ достоѧнїѧ твоего, въ готовое жилище твоѣ, єже содѣлалъ єси Гдѣи сватѣхъ, ѡже оутѣшилъ єси рѣцѣ твоѣ.

На 6:

Гдѣ царствѣи вѣки, ѧ на вѣкѣхъ, ѧ єще єгда вниде кѡнъ Фараѡновъ съ колесницами ѧ всѧдники въ море. И наведе на нѧ Гдѣ вѡдѣ морскѣю: сынове же Ісраїлевы прѣидѡша сѣшею посредѣ моря.

Слѧва, ѧ нынѣ:

Подобѣетъ вѣдати, ѧкѡ бѣла пѣснь никогдѣже стихослѡвится, ѡтѡмѡ во єдиноѣ мѣцѣ, во вторникѣ: Стихослѡвимъ же ѡ дѧже до конца.

Въ тропарї же глаголемъ: Слѧва тебѣ Бже нашъ, слѧва тебѣ. Єдиноѡхъ коемѣждо. Законъ писанъ паки, пѣснь Моѡсѣевъ. Пѣснь Моѡсѣева ѡ второзакѡнїи.